Lietas arhīva Nr. 1A-0015-17/6
ECLI:LV:TURT:2017:1011.1A37001517.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2017.gada 11.oktobrī Tukumā

Tukuma rajona tiesa tiesnese L.Sprigule
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pamatojoties uz /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Engures novada domes pašvaldības policijas priekšnieka J.Vancāna 2017.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.920037700.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 8.aprīlī plkst. 14.02, Engures novada domes pašvaldības policijas inspektors P.Ivaško sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.920037700 (turpmāk-protokollēmums) par Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi"(turpmāk-CSN) 122.2 punkta prasību pārkāpumu, jo konstatēja, ka transportlīdzeklis /automašīnas marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, novietots stāvēšanai Klapkalnciemā uz piebraucamā ceļa uz mājām "/nosaukums/", traucējot piekļūt transportam uz "/nosaukums/".

Pārkāpums kvalificētas, pēc LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta un piemērots naudas sods 40 *euro*.

[2] Iepriekš minētā transportlīdzekļa turētājs ir /uzņēmuma nosaukums/ farmaceitiskais mārketings (lietas 53.lapa).

Transportlīdzekļa vadītājs /pers. A/, nepiekrītot protokollēmumam, to apstrīdēja Engures novada domes pašvaldības policijas priekšniekam J.Vancānam (turpmāk- Iestāde).

[3] Ar Iestādes 2016.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.92003700 (turpmāk-Lēmums) /pers. A/ sūdzība noraidīta, protokollēmums atstāts negrozīts.

[3.1] Iestāde Lēmumā norāda, ka 2017.gada 8.aprīlī Engures novada domes pašvaldības policijas inspektors P.Ivaško sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.920037700 transportlīdzeklim /automašīnas marka/, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ par CSN 122.2 punkta prasību neievērošanu. Pārkāpums kvalificēts pēc LAPK 149.^{10}panta piektās daļas ceturtā punkta un uzlikts administratīvais sods – 40 *euro*. Nepiekrītot protokollēmumam, /pers. A/ iesniedza pieteikumu Engures novada domes pašvaldības policijas prieksniekam, kur norādīts, ka transportlīdzeklis novietots savā īpašumā un inspektors pieļāva kļūdu, sastādot protokolu.

Iestāde norāda, ka CSN 114.paunkts noteic, ka transportlīdzekļa apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē, iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet ja tās nav,-brauktuves malā, vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības[..].

CSN 122.2 punkts noteic, ka aizliegts stāvēt citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Iestāde atsaucas uz LAPK 8., 9.pantu un norāda, ka LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā paredzēta sankcija tikai naudas sods 40 *euro*, tādēļ nebija nepieciešamības papildus izvērtēt lietderības apsvērumus.

Iestāde norāda, ka CSN 1.40 apkšpunkts noteic, ka stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā. Savukārt apstāšanās atbilstoši CSN 1.4. apakšpunktā noteiktajam ir transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā. Iestāde norāda, ka konkrētajā gadījumā transportlīdzeklis bija atstāts uz ceļa, liedzot piekļuvi citiem īpašumiem. Amatpersona to konstatējot, uzsāka administratīvā protokola sastādīšanu. Protokollēmuma sastādīšanas laikā transportlīdzekļa turētājs pienāca pie amatpersonas un sniedza mutiski paskaidrojumus, attiecās pārvietot transportlīdzekli, kaut arī apstiprināja, ka īpašumam ir apgrūtinājumus Zemesgrāmatā par ko notiek tiesvedība un nav pieņemts tiesas lēmums. Iestāde norāda, ka P.Ivaško sastādot protokollēmumu kļūdījās un uz protokollēmuma uzspieda kolēģa dienesta zīmogu, bet protokolu parakstīja pats. Minēto kļūdu iestāde uzskata par nebūtisku, jo tiesu prakse norāda, ka tikai būtiski procesuālie pārkāpumi ir iemesls lietas izbeigšanai.

Iestāde atsaucas uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}pantu(turpmāk-Likums).

[4] 2017.gada 24.maijā Tukuma rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes lēmumu.

/pers. A/ sūdzībā norāda, ka uzliktais sods pamatots ar LAPK 140.^{10}panta piektās daļas 4.punktu.Piemērotā tiesību norma neatbilst faktiskajiem un juridiskajiem lietas apstākļiem, ņemot vērā to, ka transportlīdzeklis bija novietots nekustamajā īpašumā /māju nosaukums/, /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/), kas ir privāts nekustamais īpašums, kurā neatrodas publisks ceļš un arī servitūts. Nekustamā īpašuma "/nosaukums/" zemesgrāmatā ceļa servitūts noteikts tikai atzīmes veidā. /pers. A/ atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 9.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-485/2013 un norāda, ka atzīmes veidā zemesgrāmatā izdarītais ieraksts neapliecina braucamā ceļa servitūta nodibināšanu. Turklāt pirms nav nodibināts servitūts, nav iespējams prasīt servitūta valdījuma atjaunošanu vai traucējuma novēršanu. /pers. A/ atsaucas uz Civillikuma 1235.pantu norādot, ka no servitūta izrietošā lietu tiesība ir nodibināta un spēkā abām pusēm, t.i., valdošā un kalpojošā nekustamā īpašuma īpašniekiem, tikai pēc servitūta ierakstīšanas zemesgrāmatās; līdz tam laikam viņu starpā pastāv vienīgi personiska saistība.

Neskatoties uz minēto, nekustamā īpašuma "/nosaukums/" īpašnieki nodrošina apkārtējiem nokļūt līdz to īpašumiem, pārvietojoties nekustamajā īpašumā "/nosaukums/", /adrese/ gar robežu.

/pers. A/ norāda, ka minētie juridiskie fakti un apstākļi, pieņemot minēto lēmumu, tika ignorēti.

/pers. A/ norāda, ka protokollēmuma sastādīšanas brīdī atradās nekustamajā īpašumā" /nosaukums/" un mēģināja skaidrot amatpersonai P.Ivaško visus apstākļus, kas netika ņemti vērā. Īpašumā atradās arī nepiederošas automašīnas, kuras bloķēja un liedza viņam brīvu pārvietošanos. Minēto situāciju P.Ivaško nefiksēja.

/pers. A/ norāda, ka protokollēmumā norādīts, ka transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai Klapkalnciemā uz piebraucamā ceļa uz mājām "/nosaukums/", savukārt protokollēmumā, kas nosūtīts transportlīdzekļa turētājam pārkāpuma izdarīšanas vieta norādīta Saules iela, /nosaukums/, /adrese/. /pers. A/ ieskatā, minētā kļūda nav uzskatāma par maznozīmīgu, jo attiecas uz būtiskiem lietas apstākļiem. Turklāt, protokollēmumā P.Ivaško,

kā sastādītāju norādīja policijas inspektoru S.Plasiņu, tādējādi sniedzot apzināti nepatiesu informāciju par sevi, jo no paraksta nevar vienozīmīgi secināt personas identitāti. Arī protokolā, kas tika nosūtīts transportlīdzekļa turētājam ir norādīts S.Plasiņš. /pers. A/ uzskata, ka atkārtota S.Plasiņa norādīšana protokolā nevar tikt uzskatīta, kā kļūdaina zīmoga uzspiešana, bet rīcība ar konkrētu nodomu. Ņemot vērā sūdzībā izklāstīto, /pers. A/ lūdz atcelt prokollēmumu un iestādes lēmumu.

[5] Saskaņā ar 289.^{6}panta pirmo daļu tiesa sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā izskata mutvārdu procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa atzīst, ka ar lietā iegūto pierādījumu kopumu ir pierādīta /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā:

-ar 2017.gada 8.aprīļa protokollēmumu Nr.920037700 pierādīts, ka 2017.gada 8.aprīlī plkst. 14.02 transportlīdzeklis /transportlīdzekļa marka/, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ bija novietots stāvēšanai Klapkalnciemā uz piebraucamā ceļa uz mājām "/nosaukums/" traucējot citiem transportlīdzekļiem piekļūt uz "/nosaukums/", nav ievērotas CSN 122.2.punktā noteiktās prasības (lietas 22.lapa),

-ar fotogrāfijām pie protokollēmuma, kas fiksētas notikuma vietā pierādīts, ka transportlīdzeklis /transportlīdzekļa marka/, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ novietots, neļaujot citiem transportlīdzekļiem iebraukt, izbraukt (lietas 29., 31., 55.-58.lapa),

- protokolā fiksētais pārkāpums apstiprinās ar Engures novada pašvaldības policijas inspektora P.Ivaško 2017.gada 8.aprīļa ziņojumā izklāstīto, kur norādīts, ka 2017.gada 8.aprīlī pildot dienesta pienākums plskt.13.30 saņēma izsaukumu, jo Klapkalnciemā pie mājām "/nosaukums/" bloķēts piebraucamais ceļš. Notikuma vietā konstatēja, ka automašīna /transportlīdzekļa marka/ar reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ atrodas pie mājām "/nosaukums/" uz ceļa tā, ka tā aizšķērsoja ceļu uz īpašumiem kas atrodas aiz "/nosaukums/". /pers. A/ atteicās pārvietot automašīnu. Par minēto faktu tika sastādīts protokollēmums (lietas 25.lapa),

-tiesas sēdē liecinieks Pēteris Ivaško liecināja, ka veicot dienesta pienākumus ir vairākas reizes bijuši izsaukumu uz /pers. A/ īpašumu "/nosaukums/", kad /pers. A/ novietojot automašīnu liedza piekļuvi uz citiem īpašumiem. 2017.gada 8.aprīlī bija izsaukumi no vairākiem cilvēkiem, ka /pers. A/ novietoja automašīnu uz ceļa, kas liedza iebraukt un izbraukt cietiem transportlīdzekļiem. Liecinieks apstiprina, ka minētais ceļš ir vienīgais, lai nokļūtu uz citiem īpašumiem. Notikuma vietā atradās automašīnu rinda, autovadītāji sūdzējās. Pirms tam bija līdzīgs gadījums, bet tad ar /pers. A/ vienojās, ka līdz tiesvedības beigām, automašīnu centīsies nelikt uz ceļa. Sastādīja protokollēmumu par traucēšanu citiem transportlīdzekļiem. Liecinieks P.Ivaško apstiprināja, ka sastādīja un parakstīja protokollēmumu. Kļūdoties protokollēmumam uzspieda kolēģa S.Plasiņa zīmogu, ko sākumā neievēroja. Norādīja, ka uz dienesta formas arī bija redzams viņa uzvārds,

-no /pers. H/ 2017.gada 8.aprīļa paskaidrojuma izriet, ka 2017.gada 8.aprīlī plkst.14.00 kopā ar vīru novietoja automašīnu stāvēšanai savā īpašumā, pēc kā īpašumā piebrauca vairākas mašīnas un nobloķēja automašīnu no abām pusēm. Tika izsaukta pašvaldības policija un tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. 2016.gada beigās tiesā ir iesniegta prasība par servitūta ceļa nodibināšanu gar /pers. H/ īpašumu. Šobrīd notiek apelācijas tiesvedība. Uzskata, ka citu īpašumu īpašniekiem ir iespēja pārvietoties gar /pers. H/ īpašuma robežu (lietas 26.lapa),

-no /pers. I/ 2017.gada 8.aprīļa paskaidrojuma izriet, ka 2017.gada 8.aprīlī plkst.14.00 vadīja viņam piederošo automašīnu /TL marka/, Engures novadā, Klapkalnciemā uz savu dzīvesvietu "/nosaukums/". Pretī īpašumam /Nosaukums B/ atradās automašīna /transportlīdzekļa marka/ ar reģistrācijas Nr/reģistrācijas numurs/, kura atradās uz iebraucamā ceļa, bet automašīna Audi un Škoda atradās minētas automašīnas aizmugurē, vēloties iebraukt teritorijā. Pie automašīnas/transportlīdzekļa marka/neviens neatradās. Kaimiņi informēja, ka gaida jau 30 minūtes, teica, ka izsaukta pašvaldības policija. Šāda situācija jau bija 2017.gada 1.aprīlī.Hyundai vadītājs piedāvāja braukt pa zaļo zonu (lietas 32.lapa),

- /pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka sūdzību uzskata par pamatotu, lūdza atcelt protokollēmumu un iestādes lēmumu, atsaucoties uz sūdzībā norādītajiem apstākļiem un norādīja, ka protokollēmums ir sastādīts nepamatoti. Transportlīdzeklis atradās viņa privātīpašumā un gar robežu bija iespējams pārvietoties arī ar cietiem transportlīdzekļiem. Norāda, ka transportlīdzeklis neatradās uz ceļa, jo tas nav publisks pašvaldības ceļš. Papildus norādīja, ka transportlīdzekļa turētājs ir /uzņēmuma nosaukums/ mārketings. Atzīst, ka sūdzībā minētais transportlīdzeklis ir nodots viņa lietošanā, jo strādā minētājā kompānijā un dienā, kad tika sastādīts protokollēmums, /pers. A/ viņu novietoja savā īpašumā stāvēšanai. Apstiprināja, ka zemesgrāmatā ir atzīme par apgrūtinājumu īpašumam "/nosaukums/", ar norādi, ka tur atrodas ceļš, bet nav nodibināts ceļa servitūts ar tiesas nolēmumu,

- iestādes pārstāvis J.Vancāns tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību neatzina un norādīja, ka protokollēmums ir pamatoti sastādīts, jo transportlīdzeklis, ko novietoja /pers. A/ traucēja pārvietoties citiem transportlīdzekļiem, ierobežoja iespēju nokļūt savā īpašumā. /pers. A/ transportlīdzekli novietoja uz ceļa, kuram atzīmēts apgrūtinājums Zemesgrāmatā, kas tika pārbaudīts reģistrā. Iestādes pārstāvis paskaidroja, ka sastādot protokolu P.Ivaško, kļūdas pēc, tajā uzspieda kolēģa S.Plasiņa zīmogu. Apstiprināja, ka protokolu sastādīja P.Ivaško, ko apliecina viņa paraksts uz protokola.

Iestādes pārstāvis paskaidroja, ka informāciju, ko ievieto CSDD reģistrā, kas tiek nosūtīta transportlīdzekļa turētajam nav administratīvā pārkāpuma protokollēmums. Informāciju par pārkāpuma lietas faktiskajiem apstākļiem ievada pašvaldības policijas amatpersona, konkrēti pašvaldības policijas priekšnieks. Apstiprināja, ka ievadot reģistrā informāciju kļūdaini norādīja pārkāpuma vietu-Saules ielu.

[7] Atbilstoši LAPK 243.panta pirmās daļas nosacījumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši minētā panta ceturtās daļas nosacījumiem, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Minētās normas astotā daļa noteic, ka[..] nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

LAPK 243.^{1}pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir tās personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālās darbības rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi. Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

[8] CSN 122.2.punkts noteic, ka aizliegts stāvēt citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt(iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

No minētās tiesību normas izriet aizliegums ceļu satiksmes dalībniekam novietot transportlīdzekli tā, ka citiem transportlīdzekļiem neļauj braukt, izbraukt vai iebraukt, vai tiek aizšķērsots gājēju ceļš.

Izvērtējot /pers. A/ sūdzību un viņa paskaidrojumus tiesas sēdē tiesa secina, ka atsaukāšanās uz Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta

2013.gada 9.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-458/2013 ir nepamatota, jo šajā tiesas nolēmumā konstatētie un analizētie lietas faktiskie apstākļi nav attiecināmi uz izskatāmo lietu.

No Tukuma rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Engures pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/(kadastra Nr./numurs A/) izriet, ka īpašuma "/nosaukums/" /adrese/ īpašniece ir /pers. H/ kopš 2012.gada 5.marta. Ar Engures pagasta Zemes komisijas 1997.gada 21.februāra lēmumu, protokols Nr.7.,&2 minētajam īpašumam noteikti apgrūtinājumi:1) Dienvidu ET 0,4kv EPL 0,032 ha un 0,01ha 2) ceļš 0,065 km par labu saimniecībai "/nosaukums/"3) ceļš 0.01km par labu saimniecībai "/nosaukums/"[..] (lietas 37.-38.lapa).

Atbilstoši Civillikuma 1156.pantam, ar terminu "ceļš"" saprotama arī braukšanai vai iešanai iebraukta zemes josla, pa kuru iespējama gājēju vai transportlīdzekļu kustība (*skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 4.jūlija spriedums lietā Nr.SKC-229/2017*). Tiesa uzskata, ka minētā atzīme publiskā reģistrā- Tukuma rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Engures pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/norāda uz to, ka īpašumam "/nosaukums/" ir noteikts apgrūtinājums-ceļš. Tiesai nav pamata apšaubīt minēto ierakstu, tā pamatotību. No minētā tiesa secina, ka /pers. A/ bija novietojis stāvēšanai viņa lietošanā nodoto automašīnu uz ceļa, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) cietiem transportlīdzekļiem. Minētais apstiprinās arī ar pārējo lietā iegūto pierādījumu kopumu, lietā pievienotajām fotofiksācijām.

Tiesa norāda, ka novietojot transportlīdzekli, stāvēšanai /pers. A/ bija jāparedz, ka viņa transportlīdzeklis var neļaut iebraukt/izbraukt citiem transportlīdzekļiem, tai skaitā operatīvajam transportam ārkārtas situācijā. Tiesas sēdē minēto faktu apstiprināja arī liecinieks P.Ivaško, norādot, ka līdzīgs gadījums tika konstatēts arī 2017.gada 1.aprīlī. Tiesai nav pamata apšaubīt liecinieka liecību patiesumu. Lietas izskatīšanas gaitā tiesa nav konstatējusi arī faktu, kas liecinātu par to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Liecinieka P.Ivaško liecības apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem un /pers. I/ paskaidrojumu.

Lietas izskatīšanas gaitā tika konstatēts, ka transportlīdzekļa turētājs ir /uzņēmuma nosaukums/ farmaceitiskais mārketings. Par lietas izskatīšanu transportlīdzekļa turētājs tika informēts likumā noteiktajā kārtībā. Lietā nav strīds, ka automašīnas /transportlīdzekļa marka/ ar reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ lietotājs ir /pers. A/, kas protokollēmumā norādītajā laikā un vietā novietoja minēto transportlīdzekli stāvēšanai īpašumā "/nosaukums/".

[8] Likuma 43.^{2}panta "īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" piektā daļa noteic, ja laikā kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs ierodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols-lēmums.

Tiesa secina, ka policija inspektors P.Ivaško, sastādot protokollēmumu nav pārkāpis Likumā noteiktās prasības, protokols sastādīts atbilstoši 2004.gafa 21.maija Ministru kabineta noteikumu Nr.486 "Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" prasībām. Sastādot protokollēmumu P.Ivaško kļūdoties, protokolā (norādot kā protokola sastādītāju) uzspieda kolēģa S.Plasiņa dienesta zīmogu. Tiesas sēdē P.Ivaško apstiprināja, ka viņš sastādīja un parakstīja protokollēmumu. Arī CSDD reģistrā norādītajā informācijā, kas nodota transportlīdzekļa turētajam, pieļauta pārrakstīšanās kļūda, kļūdaini norādot notikuma vietu Saules ielu, ko tiesas sēdē apstiprināja iestādes pārstāvis J.Vancāns.

[8.1] Tiesa norāda, ka atbilstoši tiesu judikatūrai ne katra kļūda, kura pieļauta administratīvā pārkāpuma lietas lietvedībā, ir pamats administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai, procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments jau iepriekš tiesu praksē ir atzinis principu, kas balstīts uz tiesību doktrīnā nostiprinātām atziņām, ka, vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumu un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt administratīvā akta saturu. Ja pārkāpums to varēja ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta spriedums lietā SKA-59[14.punkts]. Procesuālo tiesību ievērošana nav pašmērķis, proti, formāla atsaukšanās uz procesuālo pārkāpumu nevar būt par pamatu administratīvā akta atcelšanai (sk. Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 22.novembra spriedums lietā Nr. SKA-374 [10]punkts. Atbilstoši Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, procesuālā pārkāpuma dēļ, administratīvo aktu jāatceļ tad, ja procesuālais pārkāpums ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvo aktu pēc satura*). Likumdevējs tiesai ir atļāvis izvērtēt procesuālos pārkāpumus, lemt par to ietekmi lietas iznākumā. Tiesa uzskata, ka minētie pārkāpumi procesuālajos dokumentos ir uzskatāmi par formāliem, kas neietekmē lietas iznākumu.

[9] Tiesa secina, ka izskatot /pers. A/ iesniegumu 2017.gada 26.aprīlī Iestāde nav ievērojusi Likuma 43.^{3}panta 10.daļā noteikto kārtību, proti, konstatējot, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija /pers. A/, augstākai iestādei bija jāatceļ lēmumu par administratīvā soda piemērošanu transportlīdzekļa turētajam un jāpieņem lēmumu par tā piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam. No iestādes lēmuma nepārprotami izriet, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija /pers. A/, ko /pers. A/ apstiprināja arī tiesas sēde. Tiesa atzīst, ka protokollēmums Nr.920037700 un iestādes 2017.gada 26.aprīļa lēmums ir atceļams, konstatējot /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK149.^{10}panta piektajā daļā, uzliekot viņam sodu. Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvā atbildības par LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, jo /pers. A/ darbībās ir minētajā tiesību normā paredzētā pārkāpuma sastāvs.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta norma ir imperatīva, tiesa nevērtē LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktos vispārīgos soda noteikšanas principus un 33. un 34.pantā noteiktos atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 3.punktu, 289.^{13}, 289.^{17}, 289.^{18} pantu,

Rezolutīvā daļa

tiesa

n o s p r i e d a

Atcelt 2017.gada 8.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokola –lēmumu Nr.920037700 un Engures novada domes pašvaldības policijas priekšnieka J.Vancāna 2017.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.920037700.

Atzīt par vainīgu /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā un sodīt ar naudas sodu 40 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darbdienu laikā, no pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Pilns spriedums tiesas kancelejā būs pieejams no 2017 .gada 23.oktobra

Tiesnese L.Sprigule